

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010964
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010964.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí dňa 11. augusta 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. apríla 2021, sp.zn.6Pp/169/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa napadnuté uznesenie z r u š u j e .

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. sa návrh odsúdeného C. G. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn.3T/100/2014 zo dňa 9.8.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.2To/23/2017 zo dňa 7.11.2017 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 29. apríla 2021, sp.zn.6Pp/169/2020 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že odsúdeného C. G. (ďalej len „odsúdený“) podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn.3T/100/2014 zo dňa 9.8.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.2To/23/2017 zo dňa 7.11.2017. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) sťažnosť v neprospech odsúdeného, ktorú následne písomne odôvodnil s poukazom na absenciu splnenia materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti poukázal na to, že napriek doplneniu dokazovania v intenciách uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn.3Tos/127/2020 zo dňa 28.1.2021 má za to, že materiálna stránka na podmiennečné prepustenie odsúdeného nebola splnená. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ústavu, podľa ktorého má odsúdený rezervy v edukačnej časti v rámci programu zaobchádzania, a z ktorého okrem iného vyplýva, že odsúdený k spáchaniu trestnej činnosti zaujíma iba čiastočne kritický postoj. Prokurátor ďalej uviedol, že resocializačná prognóza je u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti a jej závažnosť, pričom poukazuje na to, že v závere hodnotenia riaditeľ konštatuje, že odsúdený iba čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné odsúdenie. Prokurátor je toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, neprihliadol na hodnotenie ústavu ani na jeho trestnú minulosť. V prípade podmiennečného prepustenia by nebol naplnený účel trestu, a to zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Prokurátor zastáva názor, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a teda nie sú splnené zákonné predpoklady pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa

§ 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu. Vo svojom stanovisku uviedol, že je toho názoru, že sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu je správne a v súlade so zákonom. Odsúdený má za to, že okresný súd sa zaoberal všetkými okolnosťami, na ktoré prokurátor v sťažnosti poukazuje. Je toho názoru, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený preukázal svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, pričom poukazuje na to, že nebol počas výkonu trestu disciplinárne potrestaný, nevyskytli sa v jeho správaní žiadne závažnejšie nedostatky, ktoré by nasvedčovali tomu, že svojím správaním nepreukázal polepšenie, teda splnenie zákonného predpokladu pre podmienené prepustenie z výkonu trestu. Odsúdený ďalej uviedol, že sa stotožňuje s názorom okresného súdu vysloveným v rozhodnutí, že u neho nie je veľké riziko recidívy, a teda toho, že by nevedol po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. V písomnom vyjadrení odsúdený taktiež uviedol, že má vytvorené silné rodinné sociálne zázemie, že je s rodinou v stálom kontakte, a teda má vytvorené sociálne zázemie minimalizujúce riziko opakovania trestnej činnosti, respektíve sociálneho zlyhania. V súvislosti s jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti poukázal na to, že jeho vnútorný vzťah k tomuto osobnému pochybeniu je skutočne kritický, má pocit hanby a vnútorne odsudzuje svoje konanie. Vyjadril presvedčenie, že tento jeho postoj je ťažko preukázateľný navonok, avšak dodal, že sa snažil počas výkonu trestu celému okoliu svojím prístupom k práci v ústave, či na vonkajšom pracovisku preukázať, že jeho kritický vzťah k trestnej činnosti, jeho odmietnutie v budúcnosti spáchať trestnú činnosť je už integrovanou súčasťou jeho povahových vlastností, že sa zmenil a polepšil tak, že možno predpokladať, že sa už viac trestnej činnosti nedopustí. Odsúdený zastáva názor, že v hodnotení miery prevýchovy neboli zistené a preukázané také nedostatky, ktoré by boli dôvodom na pochybnosti o splnení podmienky jeho polepšenia. Podľa názoru odsúdeného ústav pri jeho hodnotení vychádzal z dlhodobého poznania jeho osoby a odporučil jeho podmienené prepustenie. Má za to, že ani v hodnotení ústavu nie je taká závažná prekážka, ktorá by vylučovala reálnu možnosť pre riadny spôsob vedenia jeho života. K predošlému podmienenému prepusteniu v roku 2005 uviedol, že je podstatne starší, vybudoval si rodinu, ktorá mu dôveruje. Odsúdený požiadal krajský súd, aby mu dal šancu preukázať, že dôveru nesklame, nakoľko aj počas výkonu trestu preukazuje, že je schopný žiť riadny život a takýmto spôsobom žil aj po spáchaní trestnej činnosti, keď počas 4 rokov od spáchania skutku a obvinenia z trestnej činnosti sa ani na slobode nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Z vyššie uvedených dôvodov odsúdený v závere písomného vyjadrenia k sťažnosti prokurátora navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Ku vyjadreniu odsúdeného k sťažnosti prokurátora sa prokurátor do konania nariadeného neverejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 29. júna 2021, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušiť a návrh odsúdeného o jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd pochybil, keď návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel.

Krajský súd na rozdiel od okresného súdu po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje pri podmienenom prepustení kumulatívne splnenie zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej

dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody). Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, je možné konštatovať jej čiastočné splnenie. U odsúdeného však nie je splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený ako vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, aj keď vo viacerých smeroch nie je hodnotený celkom negatívne, je však tiež konštatované, že program zaobchádzania sa u neho plní iba v čiastočnej miere, keďže rezervy má predovšetkým v bode edukácia pre čiastočne kritický postoj k páchanej trestnej činnosti, nakoľko dôvody jej spáchania bagatelizuje, uvádza, že nevedel, že tým, že dal niekoho prehľadať sa mohol dopustiť skutku kvalifikovaného ako lúpež. U odsúdeného podľa názoru krajského súdu, v zhode so sťažnostnými námietkami prokurátora, sú pri posudzovaní splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podstatné indikované rizikové faktory prognózy jeho recidívy, ktorá je nepriaznivá, vzhľadom na vyhodnotené riziko sociálneho zlyhania, pre opakované páchanie trestnej činnosti, čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti a jej závažnosť. Krajský súd vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatuje, že odsúdený nespĺňa tretiu materiálnu zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. predpoklad, že na slobode, po podmiennečnom prepustení bude skutočne viesť riadny život. Tento predpoklad musí byť podložený viacerými pozitívnymi skutočnosťami, čomu však u odsúdeného ako je vyššie uvedené, tak nie je. Navyše nemožno prehliadnuť skutočnosť, že odsúdený už bol dvakrát podmiennečne prepustený, a aj napriek tejto poskytnutej možnosti preukázať svoje polepšenie a schopnosť viesť riadny život, sa opakovane dopustil ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd dáva do pozornosti, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je jedným z prostriedkov, ktoré umožňujú zmiernenie uloženého trestu odňatia slobody skrátením priamych účinkov jeho výkonu na odsúdeného. Ide o významný výchovný prostriedok trestného práva, ktorého podstata však netkvie v tom, aby za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní zákonom ustanovenej doby. Podmiennečné prepustenie je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy (viď. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, IV. ÚS 53/2008 zo 14. februára 2008). Rozhodnutie o podmiennečnom prepustení má fakultatívnu povahu, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom ustanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti.

Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, súd skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či uňho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí zväžiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k páchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, z jeho charakteristík, posudkov a podobne. Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať (primerane viď. rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 37/1973). Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. je potrebné skúmať aj pri

zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017). Z ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé osebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmiennečne prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečne prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, teda dôjde až vtedy, keď vykonané dokazovanie predstavuje spoľahlivý podklad pre záver, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať, došlo u neho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečne prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nestačí. Vychádzajúc z vyššie uvedeného pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na ním získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na jeho doterajší život (pred výkonom trestu) vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny jeho negatívnych vlastností, ktoré ho k spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva, viedli, či k jej spáchaniu aspoň prispeli. Z predloženého spisu je zrejmé, že odsúdený sa trestnej činnosti v minulosti opakovane dopúšťal. Z odpisu registra trestov na odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol 5-krát súdne trestaný, pričom v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody po tretíkrát, dokonca bol vždy podmiennečne prepustený. Zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že správanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, pokyny a nariadenia sa snaží rešpektovať. Počas výkonu trestu odňatia slobody bol trikrát disciplinárne odmenený formou pochvaly za čistiace a upratovacie práce v sektore, disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačnú prognózu odsúdeného hodnotí ústav ako menej priaznivú vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti, ohľadom ktorej sa vyjadruje len čiastočne kriticky s tým, že odsúdený program zaobchádzania plní len čiastočne pre čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti a svoje konanie zľahčuje. Z uvedených dôvodov hodnotí ústav aj riziko sociálneho zlyhania odsúdeného ako stredné.

Pokiaľ ide o prognózu očakávania vedenia riadneho života, v tejto súvislosti krajský súd uvádza, že už z povahy veci je samozrejmé, že sa jedná len o odhad - prognózu zo strany súdu smerom do budúcnosti, pričom súd musí pri svojej úvahe zohľadniť všetky aktuálne informácie, ktoré má k dispozícii pri rozhodovaní o žiadosti. Nie je teda vyžadované „stopercentné“ presvedčenie, že odsúdený nespácha v budúcnosti trestnú činnosť, jedná sa vždy len o pravdepodobnostnú úvahu. Za „vedenie riadneho života“ možno považovať určitý minimálny rámec, v ktorom spoločnosť považuje od každého občana, aby sa vyvaroval páchania trestnej činnosti, či opakovaného páchania priestupkov. Vedenie riadneho života môže byť pritom zo strany rozhodujúceho súdu „poistené“ uložením probačného dohľadu spolu so stanovením určitých špecifických povinností, či obmedzení. Prognóza vedenia riadneho života býva vo väčšine prípadov konštatovaná na základe zistení, že odsúdený má zabezpečené sociálne zázemie, zamestnanie, udržiaval kontakt s rodinou. Krajský súd v tejto súvislosti prihliadol aj na tú skutočnosť, že odsúdený nepreukázal zabezpečenie si práce po výkone trestu. Krajský súd zohľadnil aj trestnú minulosť odsúdeného, závažnosť aktuálneho odsúdenia a tiež počet jeho podmiennečných prepustení v minulosti. Trestná minulosť odsúdeného a závažnosť aktuálneho trestného činu odsúdeného je dôležitým faktorom, pri prognóze očakávania vedenia riadneho života. Pri prognóze budúceho správania odsúdeného prihliadol krajský súd i na okolnosti jeho predchádzajúceho života, vrátane skorších odsúdení. V tomto smere krajský súd poukazuje na R 5/2017-II, podľa ktorého materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení. Fakt, že sa odsúdený opakovane dopúšťal protiprávnej činnosti, preukazuje odpis registra trestov na odsúdeného. Odsúdený bol dosiaľ (vrátane aktuálneho odsúdenia) celkovo 5-krát súdne trestaný, pričom mu boli ukladané i nepodmiennečné tresty odňatia slobody, prevažne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd dáva do pozornosti, že osobnosť odsúdeného je kriminálne narušená a chovať sa v rámci sociálnych noriem dokáže zatiaľ zrejme len pod určitým dohľadom špecifických autorít. Sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti na tento čas prevyšujú ochotu a snahu viesť riadny a slušný život, keď je možné konštatovať, že z doposiaľ uložených trestov si nevzal žiadne ponaučenie a s odstupom času v páchaní

trestnej činnosti vždy pokračoval. Predchádzajúci život páchatel'a, vrátane jeho skorších odsúdení je takou okolnosťou, ktorá má vplyv na záver súdu o tom, či od neho možno očakávať, že na slobode bude viesť riadny život (R 5/2017-II). O strednom riziku zlyhania nasvedčuje aj len čiastočne kritický postoj k vlastnej trestnej činnosti (formálne sa k nej doznáva, avšak uvádza, že nevedel, že skutok za ktorý je stíhaný, môže byť kvalifikovaný ako lúpež), nedostatočné právne vedomie a anticipácia dôsledkov vlastných rozhodnutí. Sumarizujúc, je to najmä sklon odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, v tejto súvislosti majú na mysli hlavne predchádzajúce nepodmienečné odsúdenia, krajský súd nateraz nemá dostatočnú záruku, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol na slobode riadny život. Absencia tzv. pozitívnej prognózy odsúdeného je teda v danom prípade tou určujúcou okolnosťou, pre ktorú krajský súd zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie.

Na základe uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako na to odlišne poukazoval okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v otázke naplnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného nestotožnil. Krajský súd pripomína, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode- za istých zákonných a súdom určených podmienok - preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.